

Instytut Pamięci Narodowej - Szczecin

<https://szczecin.ipn.gov.pl/pl9/sledztwa/sledztwa/oddzialowa-komisja-w-szczecini/31508,Sledztwa-zakonczone-ski-erowaniem-aktu-oskarzenia.html>
2022-11-26, 13:31

Śledztwa zakończone skierowaniem aktu oskarżenia

Zbrodnie komunistyczne

1. W dniu 21 stycznia 2021 r. prokurator skierował akt oskarżenia p-ko Mieczysławowi H., byłemu Inspektorowi Wydziału II SB KWMO w Katowicach, podejrzanemu o popełnienie zbrodni komunistycznej, będącej zbrodnią p-ko ludzkości, mającej miejsce w 1982 r. w Nysie, w postaci przekroczenia uprawnień, poprzez bezprawne i represyjne wytypowanie osób uważanych za przeciwników politycznych celem odbycia przez nich ćwiczeń wojskowych, wbrew zasadom wynikającym z założeń Sztabu Generalnego WP, co stanowiło formę poważnej represji i prześladowania wobec osób o odmiennych poglądach społeczno-politycznych, czym działał na szkodę interesu publicznego oraz interesu prywatnego pokrzywdzonych, tj. o przestępstwo z art. 231§1 kk w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 24.06.2022r. Mieczysław H.

został uznany za winnego, tego że: w dniu 22 października 1982 roku w Gliwicach, jak funkcjonariusz publiczny państwa komunistycznego w strukturach państwa totalitarnego, pełniąc funkcję Inspektora Wydziału II SB KWMO w Katowicach, działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi skazanymi oraz nieżyjącymi funkcjonariuszami Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Wojskowej Służby Wewnętrznej, Komendy Głównej Milicji Obywatelskiej i nieustalonymi funkcjonariuszami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Ministerstwa Obrony Narodowej, Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, Wojskowej Służby Wewnętrznej, Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej - działając na podstawie - Założeń Organizacyjnych Zastępcy Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego z dnia 21 października 1982 roku, Szyfrogramu Dyrektora Departamentu V Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 października 1982 roku do Zastępców Komendantów Wojewódzkich Służby Bezpieczeństwa w sprawie typowania rezerwistów na ćwiczenia wojskowe i wydanego z przekroczeniem uprawnień Zarządzenia Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego nr 0141/Mob. z dnia 26 października 1982 roku, w sprawie powołania określonej grupy poborowych do odbycia zasadniczej służby wojskowej oraz żołnierzy rezerwy na ćwiczenia wojskowe i na jego podstawie Rozkazu Nr 093/Org. Dowódcy Śląskiego Okręgu Wojskowego z dnia 27 października 1982 roku w sprawie sformowania pododdziałów z powołanych na ćwiczenia określonych grup żołnierzy rezerwy oraz Rozkazu dziennego nr PF 219 Dowódcy 4 Łużyckiej Brygady Saperów w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 8 listopada 1982 roku, dotyczącego powołania żołnierzy rezerwy do odbycia długotrwałych ćwiczeń wojskowych

oraz zabezpieczenia procesu szkolenia - naruszających Ustawę z dnia 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Zarządzenie Ministra Obrony Narodowej Nr 8/MON z dnia 17 lutego 1970 roku w sprawie odbywania ćwiczeń wojskowych i Zarządzenie Szefa Sztabu Generalnego WP nr 10135 z dnia 17 listopada 1981 roku o doskonaleniu systemu mobilizacyjnego i pokojowego uzupełniania sił zbrojnych w 1982 roku - na podstawie, których żołnierzy rezerwy na ćwiczenia wojskowe powołuje się w celu umocnienia obronności, bezpieczeństwa, doskonalenia kwalifikacji wojskowych i przygotowania ludności, mienia narodowego na wypadek wojny - dopuścił się zbrodni przeciwko ludzkości będącej jednocześnie zbrodnią komunistyczną wobec Ryszarda K., polegającej na stosowaniu poważnej represji, poprzez wytypowanie go ze względu na poglądy polityczne, działalność i przekonania przez co doprowadził do jego powołania na trzy miesięczne ćwiczenia wojskowe podoficerów i szeregowych rezerwy, mające miejsce w okresie od 5 listopada 1982 roku do 2 lutego 1983 roku w 4 Łużyckiej Brygadzie Saperów w Gorzowie Wielkopolskim, czym w sposób zamierzony, dla realizacji celów politycznych i społecznych państwa totalitarnego, dokonał celowego odizolowania przeciwnika politycznego - działacza opozycji, członka Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” - od środowisk w dużych aglomeracjach miejskich, w formie nie mającej oparcia w ówczesnie obowiązującym porządku prawnym, w celu poddania Ryszarda K. represyjnej, intensywnej reedukacji społecznej w warunkach dyscyplin i porządku wojskowego oraz działalności szkoleniowo-produkcyjnej, które łączyło się ze szczególnym udręczeniem polegającym na dyscyplinie wojskowej i wyjątkowo uciążliwych zadaniach ćwiczebnych żołnierzy wcielonych na ćwiczenia, co stanowiło poważne prześladowanie wobec osób przynależnych do określonej grupy o innych podglądach społeczno-politycznych, czym działał na szkodę interesu prywatnego Ryszarda K., godząc w jego podstawowe prawa oraz wolności człowieka i obywatela, przez co wspierał ówczesną politykę państwa wobec działaczy opozycji - inspirowaną i aprobowaną przez struktury władzy rządzącej, co stanowiło przestępstwo według polskiej ustawy karnej obowiązującej w czasie jego popełnienia - tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 Ustawy z dnia 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Mieczysław H. został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat, karę grzywny w wysokości 3000zł oraz podanie wyroku do publicznej wiadomości i zobowiązanie skazanego Mieczysława H. do przeproszenia pokrzywdzonego Ryszarda K. (Sygn. S 30.2020.Zk - OKŚZpNP Szczecin - Delegatura w Koszalinie).

2. W dniu 21 stycznia 2021 r. prokurator skierował akt oskarżenia p-ko Stefanowi B., podejrzanemu o to że w okresie od 30 października 1950 r. do dnia 10 listopada 1950 r. w Nowogardzie i w Szczecinie, jako oficer śledczy tamtejszego Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, prowadzący postępowanie przygotowawcze przeciwko Józefowi G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi funkcjonariuszami państwa totalitarnego, realizując cele polityki władz, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób,

że wbrew zgromadzonemu w tym postępowaniu materiałowi dowodowemu, działając w warunkach czynu ciągłego: - w dniu 30 października 1950 r. sporządził w Nowogardzie, a następnie złożył w Wojskowej Prokuraturze Rejonowej w Szczecinie, pozbawiony podstaw prawnych, pisemny wniosek o tymczasowe aresztowanie ww. za czyn penalizowany w art. 87 w związku z art. 86 § 2 kkWP, nakłaniając w ten sposób prokuratora wojskowego ppłk. Kazimierza G. do bezprawnego pozbawienia wolności, na okres powyżej dni 7, ówczesnego podejrzanego, pomimo że zgromadzony materiał dowodowy nie dawał podstaw do przyjęcia, iż swoim zachowaniem Józef G. wypełnił znamiona przypisanego mu czynu, - w dniu 10 listopada 1950r. w Nowogardzie wydał wobec tymczasowo aresztowanego Józefa G. postanowienie o pociągnięciu do odpowiedzialności karnej za rzekomą zbrodnię stanu, mającą polegać na czynieniu przygotowań do zmiany przemocą ustroju Państwa Polskiego, poprzez rozpowszechnianie od początku 1946 r. do dnia 21 października 1950r. w Nastazinie nieprawdziwych wiadomości o stosunkach gospodarczych i politycznych Polski i Związku Radzieckiego, o mającej nastąpić III wojnie światowej oraz fałszywym i odstrasającym przedstawianiu spółdzielczości produkcyjnej na wsi, wzbudzających w słuchaczach wrogie nastroje skierowane przeciwko ówczesnemu ustrojowi Państwa Polskiego - tj. za przestępstwo z art. 87 w związku z art. 86 § 2 kodeksu karnego Wojska Polskiego, a następnie, w oparciu o zebrany materiał dowodowy, którego obiektywna ocena powinna skutkować niezwłocznym wydaniem decyzji o umorzeniu śledztwa i zwolnieniem z aresztu podejrzanego, sporządził przeciwko pokrzywdzonemu akt oskarżenia, przekazany w pierwszej połowie grudnia 1950 r. przez prokuratora wojskowego do szczecińskiego Wojskowego Sądu Rejonowego, wskutek czego udzielił pomocy prokuraturze wojskowej i WSR w Szczecinie, do dalszego bezprawnego pozbawienia Józefa G. wolności, na okres powyżej dni 7, pomimo że materiał dowodowy nie dawał podstaw do przyjęcia, iż swoim zachowaniem wypełnił on znamiona przypisanego mu czynu, którymi to działaniami Stefan B. dopuścił się zbrodni komunistycznej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, w postaci poważnej represji politycznej, wobec osoby uważanej za przeciwnika istniejących rozwiązań polityczno-społecznych, działając na szkodę interesu publicznego oraz interesu prywatnego pokrzywdzonego; tj. o czyn z art. 18 § 2 i 3 k.k. w związku z art. 189 § 2 k.k. w zbiegu z art. 231 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. oraz w związku z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r., o IPN - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Na zasadzie art. 24 § 1 i art. 31 § 1 k.p.k. sprawa niniejsza podlega rozpoznaniu przez Sąd Rejonowy w Szczecinie w postępowaniu zwyczajnym. **(Sygn. S 15.2020.Zk - OKŚZpNP Szczecin -Delegatura w Gorzowie Wlkp.).**

3. W dniu 28 września 2016 r. prokurator zakończył śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości i skierował do Sądu Rejonowego w Kaliszu akt oskarżenia przeciwko Józefowi S. - Komendantowi Wojewódzkiemu Milicji Obywatelskiej w Kaliszu i Jerzemu W. - Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego Milicji Obywatelskiej ds. Służby Bezpieczeństwa w Kaliszu. Józefowi S. zarzucono, że w okresie od 12 grudnia do 16 grudnia 1981 r. w Kaliszu jako funkcjonariusz państwa komunistycznego

tj. Komendant Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Kaliszu działając na szkodę interesu prywatnego i publicznego, przekraczając swoje uprawnienia wydał łącznie 46 decyzji o internowaniu działaczy NSZZ „Solidarność” powołując się na art. 42 Dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. z 1981 nr 29 poz. 154) w sytuacji, kiedy taki akt prawny nie został prawnie opublikowany, w konsekwencji czego bezprawnie pozbawił wolności 46 pokrzywdzonych, co stanowiło formę poważnej represji politycznej wobec osób przynależnych do grupy o innych poglądach społeczno-politycznych, dopuszczając się w ten sposób zbrodni przeciwko ludzkości, będącej jednocześnie zbrodnią komunistyczną, tj. o czyn z art. 231§1 kk w zb. z art. 189§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 Ustawy z dn. 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni p-ko Narodowi Polskiemu.

Natomiast Jerzemu W. zarzucono, że w okresie od 12 grudnia do 15 grudnia 1981 r. w Kaliszu, jako funkcjonariusz państwa komunistycznego tj. Zastępca Komendanta Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej ds. SB w Kaliszu działając na szkodę interesu prywatnego i publicznego, przekraczając swoje uprawnienia wydał łącznie 5 decyzji o internowaniu działaczy NSZZ „Solidarność” powołując się na art. 42 Dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym, w sytuacji, kiedy taki akt prawny nie został prawnie opublikowany, w konsekwencji czego bezprawnie pozbawił wolności 5 pokrzywdzonych, a pozbawienie wolności stanowiło formę poważnej represji politycznej wobec osób przynależnych do określonej grupy o innych poglądach społeczno-politycznych, dopuszczając się w ten sposób zbrodni przeciwko ludzkości, będącej jednocześnie zbrodnią komunistyczną, - tj. o czyn z art. 231§1 kk w zb. z art. 189§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 Ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Za zarzucone im czyny grozi oskarżonym kara do 10 lat pozbawienia wolności. Sprawa sądowa obecnie prowadzona jest przed Sądem Rejonowym w Kaliszu (**Sygn. S 11.2015.Zk - OKŚZpNP Szczecin**).